EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 22.6.2020
COM(2020) 242 final

2020/0119 (NLE)

Návrh

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ RADY,

kterým se mění prováděcí rozhodnutí (EU) 2017/784, kterým se Italské republice povoluje použít zvláštní opatření odchylující se od článků 206 a 226 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

Podle čl. 395 odst. 1 směrnice 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty[1] (dále jen „směrnice o DPH“) může Rada jednomyslně na návrh Komise povolit kterémukoli členskému státu, aby uplatňoval zvláštní opatření odchylující se od uvedené směrnice, jejichž cílem je zjednodušit postup výběru DPH nebo zabránit určitým druhům daňových úniků či vyhýbání se daňovým povinnostem.

Dopisem, který Komise zaevidovala dne 4. prosince 2019, požádala Italská republika o povolení, aby se i nadále mohla odchylovat od článků 206 a 226 směrnice o DPH, pokud jde o požadavky na placení a fakturaci DPH u dodávek zboží a poskytování služeb orgánům veřejné moci. Tato žádost implikovala zúžení oblasti působnosti platné odchylky udělené prováděcím rozhodnutím Rady (EU) 2017/784[2], jež se vztahovala také na dodávání zboží a poskytování služeb společnostem kontrolovaným ústředními a místními orgány veřejné moci a společnostem kotovaným na burze uvedeným na seznamu.

Dopisem, který Komise zaevidovala dne 27. března 2020, však Itálie svoji žádost změnila a žádala, aby oblast působnosti povolení mohla zůstat shodná s tou, která byla udělena prováděcím rozhodnutím Rady (EU) 2017/784, a žádala tedy o povolení uplatňování odchylky od článků 206 a 226 směrnice o DPH u dodávek zboží a poskytování služeb orgánům veřejné moci, společnostem kontrolovaným ústředními a místními orgány veřejné moci a společnostem kotovaným na burze uvedeným na seznamu. V souladu s čl. 395 odst. 2 směrnice o DPH informovala Komise dopisem ze dne 5. května 2020 o žádosti Italské republiky ostatní členské státy. Dopisem ze dne 6. května 2020 uvědomila Komise Italskou republiku, že má k dispozici všechny údaje potřebné k posouzení žádosti.

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Po zavedení systému statistických kontrol Itálie zjistila, že v souvislosti s dodáváním zboží a poskytováním služeb orgánům veřejné moci dochází ke značným podvodům v oblasti DPH. Aby tyto praktiky ukončila, požádala Itálie v roce 2014 o to, aby se splatná DPH za dodávky zboží / poskytování služeb orgánům veřejné moci již neplatila dodavatelům, ale na zvláštní vázaný bankovní účet správce daně. Tento mechanismus je běžně označován jako druh „oddělených plateb“, neboť platba, která je zákazníkem obvykle převedena v plné výši dodavateli (protiplnění za dodávku plus DPH), je rozdělena na: i) na straně jedné protiplnění, které se platí dodavateli zboží nebo poskytovateli služby, a ii) na druhé straně splatnou DPH, jež je placena na vázaný bankovní účet správce daně.

Tato odchylka byla povolena do 31. prosince 2017 prováděcím rozhodnutím Rady (EU) 2015/1401[3]. Tímto rozhodnutím bylo Itálii povoleno odchýlit se od článku 206 směrnice o DPH, pokud jde o platby DPH, a od článku 226 směrnice o DPH, pokud jde o pravidla fakturace.

O tuto odchylku Itálie požádala na omezenou dobu, která jí měla umožnit vypracovat a zavést odpovídající kontrolní politiku a plně využít údaje dostupné z elektronické fakturace. Zavedení povinnosti elektronické fakturace za zboží dodané / služby poskytnuté orgánům veřejné moci umožňující v reálném čase kontrolu jednotlivých transakcí i přesné výše DPH, kterou mají orgány veřejné moci za své nákupy zaplatit, mělo Itálii umožnit kontrolovat

[1] Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1.
[2] Úř. věst. L 118, 6.5.2017, s. 17.
[3] Úř. věst. L 217, 18.8.2015, s. 7.

dotčené odvětví prostřednictvím zavedených kontrolních technik, aniž by bylo nutné odchýlit se za účelem uplatnění opatření oddělených plateb od směrnice o DPH.

Podle informací, které Itálie poskytla, zavedení elektronické fakturace za zboží dodané / služby poskytnuté orgánům veřejné moci poskytlo správci daně značné množství informací o toku faktur a umožnilo tak kontrolu transakcí i příslušné výše DPH. Další prvek účinného kontrolního systému, totiž povinnost sdělovat správci daně údaje o všech vydaných i přijatých fakturách, však byl zaveden až od 1. ledna 2017. Bylo zapotřebí více času, aby toto opatření začalo účinně fungovat a skutečně přimělo daňové poplatníky více dodržovat daňové povinnosti. Itálie proto požádala o prodloužení odchylky od článků 206 a 226 směrnice o DPH u dodávek zboží a poskytování služeb orgánům veřejné moci.

Itálie navíc odhalila daňové úniky u dodávek pro společnosti, které jsou kontrolovány orgány veřejné moci, a pro malou skupinu čtyřiceti společností, které jsou kotovány na burze cenných papírů. S cílem zamezit těmto daňovým únikům a zajistit, aby nedocházelo k dalším výpadkům veřejných příjmů z DPH, požádala Itálie o rozšíření oblasti působnosti odchylky od článků 206 a 226 směrnice o DPH na dodávání zboží a poskytování služeb výše uvedeným subjektům, které Itálie považovala za stejně spolehlivé jako orgány veřejné moci. Celkem se jedná přibližně o 2 400 společností a jde o společnosti kontrolované ústředními a místními orgány veřejné moci a asi o čtyřicet společností kotovaných na burze. Itálie očekávala, že rozšíření opatření oddělených plateb na tyto společnosti vyřeší daňové úniky spočívající v neplacení DPH ze strany dodavatelů dotčených subjektů, a v důsledku toho se zvýší příjmy z DPH.

Prodloužení odchylky s její rozšířenou oblastí působnosti bylo povoleno prováděcím rozhodnutím Rady (EU) 2017/784 do 30. června 2020.

V říjnu 2018 předložila Itálie v souladu s čl. 3 odst. 2 prováděcího rozhodnutí Rady (EU) 2017/784 zprávu. Podle této zprávy zvýšily oddělené platby zavedené v Itálii příjmy z DPH a tento nárůst byl vyšší než odhady provedené v době zavedení tohoto opatření. Ve zprávě se dále uvádělo, že nárůst přeplatku DPH pro dodavatele společností v oblasti působnosti oddělených plateb, který je důsledkem provádění opatření, může být snadno kontrolován a řízen a že situace v oblasti vracení DPH se nezhoršila.

Mechanismus oddělených plateb je součástí balíčku opatření, který Itálie zavedla s cílem bojovat proti daňovým podvodům a daňovým únikům. Tento balíček opatření zahrnuje mimo jiné elektronickou fakturaci a elektronické předávání údajů o denních platbách. Elektronická fakturace byla v některých odvětvích zavedena od 1. července 2018 a v obecné podobě od 1. ledna 2019. Zavedení této povinnosti bylo povoleno prováděcím rozhodnutím Rady (EU) 2018/593[4]. Elektronické předávání údajů o denních platbách vyžaduje, aby daňoví poplatníci zabývající se maloobchodním prodejem a obdobnými činnostmi (bez povinnosti fakturace) uchovávali údaje o denních platbách elektronicky a elektronicky je předávali správci daně *Agenzia delle Entrate*. Posledně zmíněná povinnost nabyla účinnosti dne 1. ledna 2020 a pro daňové poplatníky s obratem nad 400 000 EUR dne 1. července 2019. Tento balíček opatření nahradil jiná kontrolní opatření a umožňuje italským správcům daně křížově ověřovat různé operace deklarované hospodářskými subjekty a monitorovat jejich platby DPH. Nejnovější legislativní změny zavedly povinnost okamžitě zpřístupnit daňovým poplatníkům údaje o transakcích podléhajících DPH, tj. transakcích z elektronických faktur, přeshraničních transakcích a elektronických platbách, s cílem usnadnit jim dodržování předpisů. Na základě těchto změn bude přiznání k DPH předvyplňovat *Agenzia delle Entrate* a budou

[4] Prováděcí rozhodnutí Rady (EU) 2018/593 ze dne 16. dubna 2018, kterým se Italské republice povoluje zavést zvláštní opatření odchylující se od článků 218 a 232 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, Úř. věst. L 99, 19.4.2018, s. 14.

vypracovávány pravidelné výměry DPH, které budou daňoví poplatníci moci přijmout nebo doplnit. Jak se uvádí v 7. bodě odůvodnění výše zmíněného rozhodnutí (EU) 2017/784, jakmile bude tento systém plně zaveden, neměla by být k tomu, aby bylo možné uplatňovat opatření oddělených plateb, již nutná odchylka od směrnice 2006/112/ES.

Podle italských orgánů by však v tuto chvíli nebylo vhodné zrušit opatření oddělených plateb úplně. Podle jejich odhadů zkracují opatření zavedená prostřednictvím balíčku opatření proti podvodům dobu, kterou daňová správa potřebuje k tomu, aby se dozvěděla o existenci potenciálního případu úniku nebo podvodu, na tři měsíce, ve srovnání s osmnácti měsíci, které byly nutné původně. V případě neexistence oddělených plateb by se však po provedení kontroly mohlo vymáhání od subjektů dopouštějících se daňových úniků nebo podvodů ukázat jako nemožné, pokud jsou v insolvenci. Mechanismus oddělených plateb jakožto opatření *ex ante* zajišťuje mnohem vyšší účinnost.

Komise se stále domnívá, že úplné provedení balíčku opatření proti podvodům, který Itálie vypracovala, by mělo ukončit nutnost dalších odchylek od směrnice o DPH k tomu, aby bylo možné uplatnit oddělené platby. Vzhledem k tomu, že byla uvedená opatření zavedena teprve nedávno, je však ještě brzy na plné vyhodnocení jejich účinnosti. Obecná povinná elektronická fakturace vstoupila v platnost teprve 1. ledna 2019 a elektronické předávání údajů o denních platbách bylo plně zavedeno ke dni 1. ledna 2020. Vyhodnocení těchto opatření a jejich dopadu na odhalování podvodů v oblasti DPH a výběr daně nelze proto provést zevrubně. Vzhledem k tomu, že balíček opatření proti podvodům nebyl plně proveden, je tudíž vhodné prodloužit opatření na další období, jelikož jeho zrušení by mohlo mít významné negativní dopady pro boj proti daňovým únikům a pro výběr DPH v odvětvích, na něž se opatření vztahuje. Pokud by opatření nebylo prodlouženo, musely by navíc společnosti, které používají mechanismus oddělených plateb, změnit své fakturační systémy tak, aby se změnám přizpůsobily. Daňová správa by musela provést podobné úpravy svých systémů. Vzhledem k obtížím způsobeným vypuknutím pandemie COVID-19, s nimiž se Itálie potýká, se nezdá vhodné žádat podniky a daňové správy, aby v daném okamžiku tyto změny provedly.

Jedním z dopadů oddělených plateb je skutečnost, že dodavatelé jakožto osoby povinné k dani nemohou započítat DPH placenou na vstupu oproti DPH z dodání zboží / poskytnutí služeb. Může dojít k tomu, že budou neustále ve věřitelské pozici a budou muset žádat daňovou správu o vrácení DPH. Na druhé straně italské orgány za určitých podmínek povolují těmto dodavatelům započítat DPH, kterou neobdrželi od svých zákazníků, oproti jiným daním splatným v Itálii, což omezuje riziko problému s peněžními toky, který by jinak mohl vzniknout podnikům, jež jsou povinny v Itálii odvádět daně.

Podle informací předložených Itálií byl postup vracení DPH urychlen. Žádosti o vrácení daně se vyřizují v průměru do 67 dnů a průměrná doba uskutečnění platby příjemci je 7 dnů. V době zavedení opatření oddělených plateb bylo zamýšleno, že osoby povinné k dani, které provádějí transakce, jež podléhají režimu oddělených plateb, budou mít – v rámci limitu přeplatku vyplývajícího z těchto transakcí – nárok na přednostní vyplacení příslušných přeplatků DPH. Tato praxe znamená, že žádosti o vrácení daně související s mechanismem oddělených plateb jsou vyřizovány přednostně, a to jak v průběhu předběžného šetření, tak při výplatě splatných částek v porovnání s neprioritním vracením daně.

Žádost předložená Itálií, kterou Komise zaevidovala dne 4. prosince 2019, implikovala zúžení oblasti působnosti platné odchylky, neboť žádala o povolení, aby se Itálie mohla i nadále odchylovat od článků 206 a 226 směrnice o DPH, pouze pokud jde o požadavky na platby a fakturaci DPH u dodávek zboží a poskytování služeb orgánům veřejné moci. Dopisem, který Komise zaevidovala dne 27. března 2020, však Itálie svoji žádost změnila a žádala, aby

oblast působnosti povolení mohla zůstat shodná s tou, která byla udělena prováděcím rozhodnutím Rady (EU) 2017/784, a žádala tedy o povolení uplatňování odchylky od článků 206 a 226 směrnice o DPH u dodávek zboží a poskytování služeb orgánům veřejné moci, společnostem kontrolovaným ústředními a místními orgány veřejné moci a společnostem kotovaným na burze uvedeným na seznamu.

Důvodem pro změnu oblasti působnosti bylo, že mezitím byly k dispozici konečné údaje o účinnosti opatření, z nichž vyplývá, že účinnost opatření byla vyšší, než je uvedeno v předchozích zprávách. Žádost o prodloužení předložená v prosinci 2019 byla změněna žádostí o prodloužení odchylky povolené prováděcím rozhodnutím Rady (EU) 2017/784.

Vzhledem k široké oblasti působnosti uvedené odchylky a ke skutečnosti, že obavy podniků, pokud jde o vracení DPH, stále přetrvávají, je důležité, aby byla zajištěna nezbytná následná opatření v rámci této odchylky, a zejména dopadu opatření na objem podvodů v oblasti DPH a na situaci v oblasti vracení DPH osobám povinným k dani, na které se odchylka vztahuje. Itálie se proto vyzývá, aby do osmnácti měsíců od vstupu této odchylky v platnost předložila zprávu o postupech vracení DPH s ohledem na situaci dodavatelů (osob povinných k dani), na které se odchylka vztahuje. Zpráva by měla obsahovat zejména statistiky průměrného času, který je potřebný pro vrácení DPH uvedeným osobám povinným k dani, a rámcový popis problémů, které se v této souvislosti mohly objevit. Tato zpráva by měla rovněž uvádět různá opatření prováděná za účelem boje proti daňovým únikům u dodávek, na které se odchylka vztahuje, data jejich vstupu v platnost a hodnocení jejich účinnosti.

Ačkoli Itálie požádala o prodloužení povolení do 31. prosince 2023, navrhuje se povolit odchylku od 1. července 2020 do 30. června 2023. Tato doba by měla být dostatečná k provedení komplexního hodnocení účinnosti prováděných opatření zaměřených na omezení daňových úniků v dotčených odvětvích. Podniky a daňová správa budou navíc do té doby v lepší situaci pro provedení nezbytných úprav ve svých systémech.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Odchylka může být povolena na základě článku 395 směrnice o DPH s cílem zjednodušit postup výběru DPH nebo zabránit určitým druhům daňových úniků či vyhýbání se daňovým povinnostem. Itálie požádala o odchylku za účelem boje proti daňovým únikům v odvětvích, ve kterých byly po mnoho let zjišťovány podvody s DPH, a podle údajů poskytnutých Itálií byla opatření účinná ve zlepšení výběru daní a omezení podvodů s DPH v cílových odvětvích. Odchylka je v souladu s platnými předpisy v dané oblasti politiky.

Prováděcím rozhodnutím Rady (EU) 2019/310[5] byla Polsku povolena podobná odchylka umožňující použití mechanismu oddělených plateb. Polský systém oddělených plateb zahrnuje dobrovolný a povinný mechanismus oddělených plateb. Povinný systém oddělených plateb se týká dodávání zboží a poskytování služeb placených elektronickými bankovními převody, které se provádějí mezi osobami povinnými k dani v oblastech, jež jsou zvláště vystaveny podvodům s DPH a v nichž jsou podvody zjišťovány již mnoho let. V polském povinném systému oddělených plateb provádí oddělování banka, která převádí částku zaplacenou zákazníkem na příslušné účty dodavatele, tj. základ daně na běžný účet obchodníka a částku DPH na obchodníkův vázaný účet pro DPH. Finanční prostředky na vázaném účtu pro DPH vlastní osoba povinná k dani, její možnost s těmito prostředky disponovat je však v zásadě omezena na odvádění splatné DPH správci daně nebo na placení DPH na základě faktur obdržených od dodavatelů.

[5] Prováděcí rozhodnutí Rady (EU) 2019/310 ze dne 18. února 2019, kterým se Polsku povoluje zavést zvláštní opatření odchylující se od článku 226 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, Úř. věst. L 51, 22.2.2019, s. 19.

Rumunsko rovněž požádalo o odchylku spočívající v uplatňování mechanismu oddělených plateb na dodávky zboží / poskytování služeb určitými osobami povinnými k dani. Rumunský mechanismus oddělených plateb vyvolal vážné obavy ohledně jeho přiměřenosti a slučitelnosti se Smlouvou. Proti rumunské žádosti proto Komise vznesla námitku[6].

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právní základ

Článek 395 směrnice o DPH.

• Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)

Vzhledem k ustanovení směrnice o DPH, z něhož návrh vychází, spadá návrh do výlučné pravomoci Evropské unie. Zásada subsidiarity se proto neuplatní.

• Proporcionalita

Toto rozhodnutí se týká povolení uděleného členskému státu na základě jeho vlastní žádosti a nezakládá žádnou povinnost.

Vzhledem k tomu, že odchylka je časově omezená a vztahuje se pouze na veřejný sektor, na společnosti pod kontrolou státu a na společnosti kotované na burze, je oblast působnosti zaměřena na odvětví, které představuje značné problémy, pokud jde o daňové úniky. Zvláštní opatření je tudíž úměrné sledovanému cíli, jímž je boj proti daňovým únikům.

• Volba nástroje

Navrhovaným nástrojem je prováděcí rozhodnutí Rady.

Podle článku 395 směrnice o DPH je odchylka od společných pravidel pro DPH možná pouze v případě, že ji jednomyslně schválí Rada na návrh Komise. Prováděcí rozhodnutí Rady je nejvhodnějším nástrojem, neboť může být určeno jednotlivému členskému státu.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX-POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

• Konzultace se zúčastněnými stranami

Neuskutečnily se žádné konzultace se zúčastněnými stranami. Tento návrh se zakládá na žádosti předložené Itálií a týká se pouze tohoto konkrétního členského státu.

• Sběr a využití výsledků odborných konzultací

Nebylo třeba využít externích odborných konzultací.

• Posouzení dopadů

Cílem návrhu prováděcího rozhodnutí Rady je prodloužit uplatňování odchylky od článků 206 a 226 směrnice o DPH na zboží dodané / služby poskytnuté orgánům veřejné moci, společnostem kontrolovaným ústředními a místními orgány veřejné moci a přibližně čtyřiceti společnostem kotovaným na burze uvedeným na seznamu. Tím, že ukládá povinnost uhradit splatnou DPH na zvláštní bankovní účet daňové správy, má návrh prováděcího rozhodnutí Rady za cíl v první řadě boj proti daňovým únikům spočívajícím v neplacení DPH dodavateli

[6] Sdělení Komise Radě v souladu s článkem 395 směrnice Rady 2006/112/ES, COM(2018) 666 final.

subjektů uvedených na seznamu. Opatření v současné době uplatňovaná Itálií se osvědčila jako účinný nástroj pro dosažení tohoto cíle.

Podle údajů, které Itálie poskytla, vedlo provádění opatření v jeho původním rozsahu v roce 2015 k nárůstu plateb o přibližně 3,5 miliardy EUR. Tato částka byla stanovena správcem daně *Agenzia delle Entrate* po zvážení skutečnosti, že pro dodavatele státní správy (*Pubblica Amministrazione* – PA) je za stejné transakce součet nižší DPH na výstupu skutečně zaplacené po zavedení mechanismu oddělených plateb, očištěný o zvýšení náhrad a vracení, nižší než platby provedené PA týkající se stejných transakcí. Další analýza provedená Itálií dospěla k závěru, že tento účinek přetrvával i v následujících letech. Podle této analýzy rozšířená oblast působnosti opatření (na dodavatele společností kontrolovaných ústředními a místními orgány veřejné moci a společností kotovaných na burze) vykázala další nárůst plateb ve výši 1,08 miliardy EUR. Tento počáteční účinek opatření opět přetrvával i v následujících letech jeho uplatňování. Celkový účinek uplatňování opatření proto činí 4,58 miliardy EUR ročně.

Dalším účinkem, který je třeba vzít v úvahu, je to, že dodavatelé v rámci tohoto systému nepřijímají DPH od svých klientů. Proto musí častěji žádat o vrácení DPH, pakliže nemohou tuto DPH započítat oproti jiným daním splatným v Itálii. Aby se zabránilo negativnímu dopadu na tyto osoby povinné k dani, tím spíše, pokud tito dodavatelé nejsou usazeni v Itálii, je třeba, aby vracení DPH fungovalo řádně a probíhalo včas. Podle Itálie funguje italský systém vracení DPH řádně a průměrná doba pro zpracování vrácení DPH byla snížena na 67 dnů plus sedm dnů pro uskutečnění platby příjemci. Očekává se dále, že novými pravidly, která již platí, bude případný nárůst vracení DPH řádně upraven. Navíc podle informací poskytnutých Itálií bylo v době zavedení opatření oddělených plateb zamýšleno, že osoby povinné k dani, které provádějí transakce, jež podléhají režimu oddělených plateb, budou mít – v rámci limitu přeplatku vyplývajícího z těchto transakcí – nárok na přednostní vyplacení příslušných přeplatků DPH. Toto opatření znamená, že žádosti o vrácení daně související s mechanismem oddělených plateb jsou vyřizovány přednostně, a to jak v průběhu předběžného šetření, tak i při výplatě splatných částek v porovnání s neprioritním vracením daně.

- **Základní práva**

Návrh nemá žádné důsledky pro ochranu základních práv.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Opatření nebude mít žádný nepříznivý dopad na vlastní zdroje Unie pocházející z DPH.

2020/0119 (NLE)

Návrh

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ RADY,

kterým se mění prováděcí rozhodnutí (EU) 2017/784, kterým se Italské republice povoluje použít zvláštní opatření odchylující se od článků 206 a 226 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty[1], a zejména na čl. 395 odst. 1 uvedené směrnice,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Prováděcím rozhodnutím Rady (EU) 2015/1401[2] bylo Itálii do 31. prosince 2017 povoleno požadovat, aby daň z přidané hodnoty (DPH) splatná za dodání zboží a poskytnutí služeb orgánům veřejné moci byla těmito orgány zaplacena na zvláštní vázaný bankovní účet správce daně. Toto zvláštní opatření představovalo odchylku od článků 206 a 226 směrnice 2006/112/ES, pokud jde o pravidla pro placení a fakturaci DPH.

(2) Prováděcím rozhodnutím Rady (EU) 2017/784[3] bylo Itálii povoleno uplatňovat toto zvláštní opatření do 30. června 2020. Oblast působnosti tohoto zvláštního opatření byla navíc rozšířena tak, aby zahrnovala dodávky pro společnosti, které jsou kontrolovány orgány veřejné moci ve smyslu článku 2359 italského občanského zákoníku (*Codice Civile*), a pro společnosti kotované na burze, jež jsou zařazeny na index Financial Times Stock Exchange Milano Indice di Borsa („FTSE MIB“).

(3) Dopisem, který Komise zaevidovala dne 4. prosince 2019, požádala Itálie o prodloužení platnosti tohoto povolení do 31. prosince 2023 a o zúžení oblasti působnosti zvláštního opatření pouze na dodávky zboží a poskytování služeb orgánům veřejné moci. Dopisem, který Komise zaevidovala dne 27. března 2020, Itálie požádala o rozšíření oblasti působnosti opatření pro dodávky zboží a poskytování služeb jak na společnosti pod kontrolou ústředních a místních orgánů veřejné moci, tak na společnosti kotované na burze, jež jsou zařazeny na index FTSE MIB. Itálie tedy žádá, aby bylo zvláštní opatření prodlouženo se stejnou oblastí působnosti jako povolení udělené prováděcím rozhodnutím (EU) 2017/784.

(4) Dopisem ze dne 5. května 2020 Komise podle čl. 395 odst. 2 druhého pododstavce směrnice 2006/112/ES informovala ostatní členské státy o žádosti, kterou Itálie předložila. Dopisem ze dne 6. května 2020 oznámila Komise Itálii, že má k dispozici všechny údaje, které potřebuje k posouzení žádosti.

---

[1] Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1.
[2] Úř. věst. L 217, 18.8.2015, s. 7.
[3] Úř. věst. L 118, 6.5.2017, s. 17.

(5) Toto opatření je součástí balíčku opatření, který Itálie zavedla s cílem bojovat proti daňovým podvodům a daňovým únikům. Povinnost elektronické fakturace byla v některých odvětvích zavedena od 1. července 2018 a v obecné podobě od 1. ledna 2019. Zavedení této povinnosti bylo povoleno prováděcím rozhodnutím Rady (EU) 2018/593[4]. Tento balíček opatření, včetně elektronické fakturace, nahradil jiná kontrolní opatření a umožňuje italským správcům daně křížově ověřovat různé operace deklarované hospodářskými subjekty a monitorovat jejich platby DPH.

(6) Itálie ve své žádosti vysvětluje, že ačkoli balíček zavedených opatření zkracuje dobu, kterou daňová správa potřebuje k tomu, aby se dozvěděla o existenci potenciálního případu úniku nebo podvodu, na tři měsíce, ve srovnání s osmnácti měsíci, které byly nutné původně, při neexistenci oddělených plateb by po provedení kontroly mohlo být vymáhání od subjektů dopouštějících se daňových úniků nebo podvodů nemožné, pokud jsou v insolvenci. Mechanismus oddělených plateb jakožto opatření *ex ante* zajišťuje mnohem vyšší účinnost. Konečné údaje o účinnosti opatření ukazují, že opatření bylo ještě účinnější, než se očekávalo.

(7) Jedním z dopadů tohoto opatření je skutečnost, že dodavatelé jakožto osoby povinné k dani nemohou započítat DPH placenou na vstupu oproti DPH obdržené z dodání zboží / poskytnutí služeb. Může dojít k tomu, že budou neustále ve věřitelské pozici a budou muset žádat daňovou správu o vrácení DPH. Podle informací, které Itálie předložila, se žádosti o vrácení daně vyřizují v průměru do 67 dnů a průměrná doba uskutečnění platby příjemci je 7 dnů. V době zavedení opatření oddělených plateb bylo zamýšleno, že osoby povinné k dani, které provádějí transakce, jež podléhají režimu oddělených plateb, budou mít – v rámci limitu přeplatku vyplývajícího z těchto transakcí – nárok na přednostní vyplacení příslušných přeplatků DPH. Tato praxe znamená, že žádosti o vrácení daně související s mechanismem oddělených plateb jsou vyřizovány přednostně, a to jak v průběhu předběžného šetření, tak při výplatě splatných částek v porovnání s neprioritním vracením daně.

(8) Jak se uvádí v 7. bodě odůvodnění prováděcího rozhodnutí (EU) 2017/784, jakmile bude systém vytvořený balíčkem kontrolních opatření, která má Itálie v úmyslu uplatňovat, plně zaveden, neměla by být k tomu, aby bylo možné uplatňovat opatření oddělených plateb, již nutná odchylka od směrnice 2006/112/ES. Itálie proto nabídla ujištění, že nebude žádat o obnovení odchylky umožňující používání mechanismu oddělených plateb. Avšak vzhledem k tomu, že je ještě brzy na to, aby bylo možné plně posoudit účinnost těchto opatření, jelikož byla zavedena teprve nedávno, a vzhledem k obtížné době, kterou Itálie zažívá v důsledku vypuknutí pandemie COVID-19, což ztěžuje osobám povinným k dani zavedení potřebných změn v jejich fakturačních systémech a daňovým správám přizpůsobení jejich systémů, by zrušení opatření mohlo mít za současných okolností významné negativní dopady na boj proti daňovým únikům a pro výběr DPH, jakož i na správní náklady pro osoby povinné k dani.

(9) Požadovaná odchylka by měla být časově omezena, aby bylo možné posoudit, zda je zvláštní opatření přiměřené a účinné. Ačkoli Itálie požádala o prodloužení povolení do 31. prosince 2023, mělo by být prodlouženo nejvýše do 30. června 2023. Tato doba by měla být dostatečná k provedení komplexního hodnocení účinnosti prováděných opatření zaměřených na omezení daňových úniků v dotčených odvětvích.

---

[4] Prováděcí rozhodnutí Rady (EU) 2018/593 ze dne 16. dubna 2018, kterým se Italské republice povoluje zavést zvláštní opatření odchylující se od článků 218 a 232 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, Úř. věst. L 99, 19.4.2018, s. 14.

(10) Pro zajištění nezbytných následných opatření v rámci této odchylky, a zejména dopadu na vracení DPH osobám povinným k dani, na které se odchylka vztahuje, by Itálie měla do patnácti měsíců po vstupu prodloužení zvláštního opatření v účinnost předložit Komisi zprávu o celkové situaci, a zejména o průměrné době potřebné pro vrácení DPH osobám povinným k dani a o účinnosti tohoto zvláštního opatření a jiných opatření zacílených na snížení daňových úniků v dotčených odvětvích. Zpráva by měla obsahovat seznam různých prováděných opatření společně s datem jejich vstupu v platnost.

(11) Zvláštní opatření je úměrné sledovaným cílům, protože je časově omezené a vztahuje se pouze na odvětví, která představují značné problémy, pokud jde o daňové úniky. Zvláštní opatření navíc nevede ke vzniku rizika, že by se úniky přesunuly do jiných odvětví nebo do jiných členských států.

(12) Odchylka nebude mít negativní vliv na celkovou výši daňových příjmů vybranou na stupni konečné spotřeby a nebude mít žádný nepříznivý dopad na vlastní zdroje Unie pocházející z DPH.

(13) Prováděcí rozhodnutí (EU) 2017/784 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Prováděcí rozhodnutí Rady (EU) 2017/784 se mění takto:

1) v článku 3 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Itálie předloží do 30. září 2021 Komisi zprávu o celkové situaci ohledně vracení DPH osobám povinným k dani, jichž se týkají opatření uvedená v článcích 1 a 2, a zejména o průměrné době trvání postupu vrácení daně a o účinnosti tohoto opatření a jiných prováděných opatření zaměřených na snížení daňových úniků v dotčených odvětvích. Zpráva musí obsahovat seznam různých prováděných opatření společně s datem jejich vstupu v platnost.“;

2) v článku 5 se datum „30. června 2020“ nahrazuje datem „30. června 2023“.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno Italské republice.

V Bruselu dne

Za Radu
předseda/předsedkyně